

Filistin Devleti'nin Tanınması Yeni Bir Sykes-Picot'tur!

22/9/2025 Pazartesi akşamı Birleşmiş Milletler Genel Kurulu çalışmalarına başladı ve Filistin devletinin tanınması konusu, toplantıların sekseninci yıllık oturumunun en önemli konusu oldu; zira Suudi Arabistan ve Fransa, Filistin devletinin daha fazla tanınması beklentisinin ortasında bu girişimin arkasında durup ikisi birlikte girişime liderlik etmektedirler. Nitekim Fransa, Filistin devletini resmen tanıyarak bu adımı atan ülkeler grubuna katılan son ülke oldu. Ayrıca iki devletli çözüm konferansı başkanlığı da, Genel Kurul'dan olağanüstü destek gören "New York Deklarasyonunun" önemine vurgu yaparak, bunu şiddetin ve tekrarlayan savaşların sona erdirilmesinde ilkeli ve gerçekçi bir alternatif olarak değerlendirdi. Zira tüm ülkelere, pratik adımlar atarak bunun uygulanmasının hızlandırılması çağrısında bulunularak, Gazze'deki savaşın sona erdirilmesi, tüm rehinelerin serbest bırakılması ve esir takasının en önemli öncelik olmaya devam etmesi vurgulandı. Fransa ve Suudi Arabistan, mevcut çatışmaya yönelik iki devletli çözüm planlarına odaklanan bir günlük zirveye ev sahipliği yaptı ve G7 ülkeleri arasında yer alan Almanya, İtalya ve ABD ise zirveye katılmadı. Macron, Gazze'de Filistin otoritesinin de dahil olduğu, bir geçiş yönetiminin kurulması ve bu yönetimin en önemli görevinin de Hamas'ın dağıtılmasını denetlemesi olması çağrısında bulundu. İki devletli çözüm konferansında ülkeler, birbiri ardına Filistin devletini tanımaya devam ediyor; zira (Agence France-Presse'in (AFP) verilerine göre) 193 BM üye ülkesinden en az 151'i Filistin devletini tanımıştır.

Şüphesiz Filistin sorununa yönelik iki devletli çözüm, uzun zamandır var olan ve yeni ortaya çıkmayan sömürgeci Amerika'nın bir çözümüdür. Bu ise Birleşmiş Milletlerin Amerika'nın etkisiyle, Filistin'de Yahudiler için bir devlet kurulmasına karar verdiğinde ortaya çıkmıştır. Bu karar ise, Filistin'in iki devlete bölünmesini öngören 29/11/1947 tarihli 181 sayılı karardır. Bu çözüm zaman zaman uluslararası dikkatini, sömürgeci güçlerin Yahudi varlığını desteklemek ve pekiştirmek için çalıştıkları rolden uzaklaştırmak ve kendilerini ikiye bölünmüş ve yalan bir şekilde barış elçisi olarak göstermek için ortaya çıkmaktadır ki bu da gerçeklikten tamamen uzaktır. Bu durumda sömürgeci güçlerin Filistin devletinin tanınması yönündeki çağrıları, işgalcilere silah ve askeri teçhizat sağlamak yoluyla Gazze halkına yönelik soykırımda devam eden işbirliklerine ilişkin yerel ve uluslararası öfkenin dikkatini başka yöne çekmeye ve absorbe etmeye yönelik girişimden başka bir şey değildir; bu da bu tanınmayı, sahada hiçbir şeyi değiştirmeyen diplomatik bir tiyatro haline getirmektedir.

Filistin meselesi hakkında mevcut hareketlenme, Lübnan'ın sona ermesinin ardından Yahudilerin gelecekteki stratejisinin en önemli eksenlerine yönelik uluslararası bir hareketlenmedir; bu strateji ise Irak'ı, Şiiler, Sünniler ve Kürtler olmak üzere mezhepsel temelde üç devlete bölmeye odaklanmaktadır. Nitekim Lübnan ve Irak'ın ardından, Yahudi varlığındaki Likud Partisi'nin (İslam dünyasının Lübnanlaştırılması) adı altında birçok stratejisinin beyni sayılan Oded Yinon'un 1982 tarihli planına göre Mısır, Libya, Sudan, Suriye, Fas, İran, Türkiye, Somali ve Pakistan gelmektedir. Nitekim Parag Khanna, 2014 yılında Zeytune Araştırma ve Danışma Merkezi tarafından yayımlanan Zeytune

çevirileri serisinde, Güney Sudan'ın bölünmesinin sadece bir başlangıç olduğunu ve dünyanın yakında 300 bağımsız egemen devlete tanık olabileceğini açıklamıştır. Bu açıklama, 2006 yılı Haziran ayında ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'ın lisanı üzerinden Yahudi varlığının ilk kez "Büyük Ortadoğu" terimini siyasi sahada kullanmasının bir sonucuydu ki bu da iki temel yönü yansıtıyordu; birincisi, Orta Doğu bölgesine yönelik kapsamlı bir değişim sürecini başlatmanın zamanının gelmiş olması ve bu sürecin, 1916'da bölünmüş olanın yeniden bölünmesini içeren ve yeni bir Sykes-Picot olarak adlandırılan zorlu bir cerrahi operasyon olarak nitelendirilmesi. İkincisi; Ortadoğu haritasının yeniden çizilmesidir ki bu da, başta petrol olmak üzere Amerika'nın bölgedeki ekonomik çıkarlarını garanti altına aldığı düşünülen siyasi ve sosyal istikrarın sağlanmasının anahtarı olacaktır.

Kâfir Batı'nın Müslüman ülkelerdeki projelerini ve saçmalıklarını durdurmak için, Batı'nın ümmetin toprak ve fikir birliği eksikliğinin garantörü olarak gördüğü Müslüman ülkelerdeki kartondan yöneticilerin tahtlarını devirmek ve dinlerinin ve akidelerinin kendilerine yüklediği şeyi yerine getirmeleri, yani dünya hayatındaki risaleti gerçekleştirmeye kadar Rablerinin yolunda cihat etmeleri için kışlalarında konuşlanan orduları harekete geçirmek için çalışmak gerekir. Cihat etmek başlangıçta, bazı Müslümanların yerine getirmesiyle birlikte diğer Müslümanların üzerinden düştüğü farz-ı kifaye olsa da, kafirin bir İslam ülkesini işgal etmesi gibi durumlarda farz-ı ayn olur ve bunun herhangi bir şekilde askıya alınması caiz değildir; yani cihat konusundaki şerî hüküm, ümmetin üzerine farz olmasıdır ve ümmet ise bu konuda gerekli olan güce ve daha fazlasına sahiptir; bu yüzden Gazze'yi tek başına savaşımaya terk etmek, şerî hükmü gerektiği gibi yerine getirmemek ve ihmal etmekten başka bir şey değildir. Dolayısıyla Gazze sorumluluklarını yeri getirdiği halde tüm güçleri tükenirse, o zaman günah tüm Müslümanların boynunda asılı kalır ve ölüm, açlık ve yerinden edilme onların üzerlerin kalkıncaya, dahası Filistin'in tamamı Yahudilerden kurtulup İslam sancağının ve devletinin altında Müslüman ülkelerin ayrılmaz bir parçası haline geri dönünceye kadar bu günah üzerlerinden kalmaz.

Meşum Sykes-Picot Anlaşması ve onun İslam beldelerine yönelik sonuçları hakkında ne söylenirse söylensin kafir Avrupalılar, İslam beldelerinin kalbindeki kontrollerini genişletip nüfuzlarını daha da sıkılaştıracak şekilde mirası bölmeye hazırlanmışlardır. Ayrıca bu anlaşmaya, Müslümanların devletinin ortadan kaybolması trajedisıyla bağlantılı olarak İslam ümmetinin hayatındaki tehlikeli bir dönüm noktası olarak bakılması gerektiği gibi, Hilafetin ortadan kalmasının, yani Müslümanların uluslararası sahadaki yokluğunun gölgesinde Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin ardından yeni bir dünya düzeni kurulmasına zemin hazırlayan bir istasyon olarak bakılması gerekir.

Sonuç olarak diyoruz ki: Sykes-Picot Anlaşması'nı ve onun yansımalarını sonsuza dek gömmenin, dahası Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafetin kurulması dışındaki her türlü alternatifi engellemenin zamanı gelmedi mi?!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdullah el-Kadi – Yemen